



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 444/2024**  
**04.04.2024. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5) у вези става 1. у вези члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Бзенића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 310/23 од 18.09.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 399/23 од 29.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2024. године, једногласно је донео:

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Бзенића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 310/23 од 18.09.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 399/23 од 29.01.2024. године.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Нишу К 310/23 од 18.09.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5) у вези става 1. у вези члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 8 (осам) месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде и изречена му је мера безбедности одузимања предмета – регистарских таблица, ближе описаних у изреци пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 399/23 од 29.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Бзенић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а Кривичног законика, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и утврди да је побијаним пресудама повређен закон, па исте преиначи и окривљеног осуди на блажу казну или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а Кривичног законика, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног из разлога што нису били испуњени услови за примену члана 55а Кривичног законика, о вишеструком поврату, што је довело до строжијег кажњавања окривљеног.

Изнете наводе захтева, Врховни суд оцењује неоснованим.

Према стању у списима, окривљени АА је, пре извршења кривичног дела за које је осуђен пресудама које се побијају захтевом за заштиту законитости, два пута осуђен због кривичних дела извршених са умишљајем, на казне затвора од најмање једне године, а од отпуштања окривљеног са издржавања изречене казне затвора до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година, то су се по оцени Врховног суда, а супротно наводима браниоца окривљеног, у конкретном случају стекли услови за примену одредбе члана 55а Кривичног законика о вишеструком поврату, коју одредбу су нижестепени судови, у конкретном случају, правилно применили. У погледу овога, другостепени суд је у образложењу пресуде Кж1 399/23 од 29.01.2024. године, дао јасне и довољне разлоге за свој став да су, приликом одмеравања казне окривљеном, била испуњена оба, кумулативно прописана услова из члана 55а Кривичног законика за примену одредбе о вишеструком поврату (страна 2., последњи став и страна 3. први став образложења другостепене одлуке), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Околност на коју указује бранилац у поднетом захтеву – да су у конкретном случају казне на које је окривљени раније осуђен, спојене кроз поступак изрицања јединствене казне, због чега према ставу браниоца, у односу на окривљеног, не постоје две осуђујуће пресуде за кривична дела учињена са умишљајем на казне затвора у трајању од најмање једне године, није од утицаја на закључак да је окривљени осуђиван више пута. Ово стога, што се, по оцени Врховног суда, ради само о поступку изрицања јединствене

казне затвора, на основу већ изречених осуда и у тој ситуацији се окривљени сматра лицем које је више пута осуђивано, у смислу примене одредбе члана 55а Кривичног законика. Због тога је неоснована тврдња браниоца да окривљени није најмање два пута осуђиван, чиме би била повређена одредба члана 55а Кривичног законика, како се у захтеву за заштиту законитости наводи.

Наводи браниоца, којима истиче да суд у образложењу пресуде није навео које су раније осуде окривљеног, спојене у јединствену казну која му је изречена пресудом Основног суда у Нишу Кв 333/17, представљају оспоравање разлога побијане пресуде односно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Остали наводи захтева, којима бранилац указује да казна на коју је окривљени осуђен није сразмерна тежини учињеног кривичног дела и утврђеним околностима из члана 54. Кривичног законика, представљају повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда одредбе члана 441. став 1. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд није упуштао у разматрање и оцену изнетих навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Из наведених разлога, налазећи да правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а Кривичног законика, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,  
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,  
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић